

Република Србија
УПРАВНИ СУД
З У. 14000/16
30.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Аном Ковачевић, записничарем, у управном спору по тужби тужиоца Привредног друштва „А.А.” д.о.о. за дистрибуцију и производњу, ..., ..., ... бр. ..., кога заступа као законски заступник Б.Б., преко пуномоћника Косте Крчадинца, адвоката из Панчева, Жарка Зрењанина бр. 4, поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије, Управе царина, Комисије за жалбе Управе царина, чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени царински поступак, Београд, ради поништаја решења број: 148-05-039-00-527/4-2016 од 22.08.2016. године, у правној ствари царине, у нејавној седници већа одржаној дана 30.05.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за надокнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Управе царина, Царинарнице Београд, 02 број: У/І-3401/2015 од 27.01.2016. године. Ожалбеним решењем, донетим у смислу члана 103. став 5. Царинског закона ("Службени гласник РС", бр. 18/10, 111/12, 29/15), у извршењу решења Комисије за жалбе Управе царина број: 148-05-039-00-940/10-2013 од 07.07.2015. године, којим је поништено решење Царинарнице Београд број: У/І-4563/2012 од 13.03.2013. године и предмет враћен на поновни поступак и одлуку, а које је донето у извршењу пресуде Управног суда 22 У 11953/13 од 19.06.2015. године, измењени су подаци у наименовању 05 у ЈЦИ УВ-4 број 2335 од 13.10.2007. године ЦИ Ранжирна железничка станица Макиш, у рубрикама 31, 33 и 47, а тужилац обавезан да накнадно плати износ од 22.005,00 динара, на име мање плаћеног царинског дуга за робу стављену у слободан промет по предметној ЈЦИ, који оспореним решењем неће бити наплаћен, с обзиром да је утврђено да је наведени износ већ наплаћен по решењу Царинарнице Београд 02 број: У/І-4563/2012 од 13.03.2013. године, а све са разлога наведених у образложењу оспореног решења.

У тужби поднетој Управном суду, дана 07.10.2016. године, пуномоћник тужиоца оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права и то одредбе члана 103. Царинског закона, као и битних повреда правила поступка из члана 119. у вези са чланом 235. став 1. и 2. Закона о општем управном поступку, а на штету тужиоца. Остаје при наводима жалбе и поново истиче да царински органи ни у поновном поступку нису уважили примедбе дате у приговору на записник о накнадној контроли, који су поновљени и у наводима жалбе, нити су у проведеном поступку извели све доказе које је тужилац предлагао, а све на штету овде тужиоца. Ово са разлога, јер је поднета увозна декларација била исправна и усклађена са Бриселском хармонизованом тарифом и тарифним бројем наведеним у излазном царинском поступку ино-пошиљаоца. Посебно указује и на чињеницу да је Република Србија чланица Светске царинске организације WCO (раније Савет за царинску сарадњу), потписница међународне Конвенције о хармонизованом систему назива и шифарских ознака робе, те да је и извозник (инострани пошиљалац), приликом наименовања робе у поступку извоза искључиво користио Бриселску хармонизовану тарифу, која је иначе прихваћена од стране Републике Србије, који је на исти начин декларисао предметну робу као и тужилац као увозник (декларант) приликом увоза. Како су Основна правила за примењивање Царинске тарифе део номенклатуре, која чини Царинску тарифу, то у складу са чланом 3. став 1. тачка (а) под (ii) Конвенције, свака страна уговорница се обавезује да ће од дана када за њу Конвенција ступи на снагу „користити“ Основна правила за примењивање Хармонизованог система и све напомене уз одељке, главе и тарифне бројеве и да неће мењати садржај одељака, глава, тарифних бројева или тарифних подбројева Хармонизованог система. Самим тим, ако је при извозу од стране Царинске службе државе порекла робе она третирана (наименована) на исти начин као и код Царинске службе Републике Србије, приликом увоза, не постоји основ да се у поступку по накнадној контроли Тима за накнадну контролу Управе Царина, мења тарифни став из првобитног решења надлежне Царинарнице Републике Србије, што указује и документ под називом „Дугорочна изјава добављача за повлашћену робу по одредби (ЕГ) бр. 1207/2011“. Међутим и поред наведеног, Тим за накнадну контролу Управе Царина, приликом сачињавања записника је на предметну робу применио тарифни број који се односи на металне профиле “опште намене” који представља само део конструкције (система) и нису били самосталан предмет увоза, већ су били део основне конструкције и нису били самосталан предмет увоза, већ су били саставни део основне конструкције. Како је тужени потврдио ожалбено решење и на тај начин после пар година од дана увоза предметне робе, ретроактивно обавезао тужиоца, да плати царину и ПДВ, по вишој стопи, услед измене тарифног става из увозне декларације, то је повредио закон на штету тужиоца. Поново суду указује на чињеницу да је у конкретном случају примењен Царински закон који је ступио на снагу 2010. године, а да је увоз робе, чији поступак царинења је био предмет контроле у конкретном случају, увежена 2007. године, у време важења ранијег Царинског закона, те да су царински органи ретроактивно применили Закон и на тај начин поступили супротно одредби члана 197. Устава Републике Србије. Са изнетих разлога, предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Трошкове управног спора је тражио и определио: за састав тужбе у износу од 6.000,00 динара, као и на име таксе на тужбу и пресуду у висини по одлуци суда.

Тужени орган је у одговору на тужбу у свему остао при разлозима из оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије.

Управни суд је, решавајући овај спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, испитујући законитост решења туженог органа у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. истог Закона, оценом навода истакнутих у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Ово са разлога, јер је у поступку који је предходио доношењу оспореног решења утврђено:

- да је првостепни орган у поступку извршења решења Комисије за жалбе Управе царина број: 148-05-039-00-940/10-2013 од 07.07.2015. године, а поступајући по примедбама из пресуде Управног суда 22 У 11953/13 од 19.06.2015. године, проследио списе предмета Тиму за накнадну контролу, ради утврђивања у поновном поступку правилности сврставања предметне робе, према одредбама Закона о Царинској тарифи;

- да је у поступку накнадне документарне контроле сачињен Записник Одсека за накнадну контролу Београд број: 148-09-038-02-325/105/2012 од 22.12.2015. године, који је надлежној царинарници достављен дана 31.12.2015. године;

- да је тужилац без подношења доказа, односно техничке документације, оспорио Записник Одсека за накнадну контролу Београд број 148-09-038-02-325/105/2012 од 22.12.2015. године, те да је Одељење за Царинску тарифу остало при утврђеном чињеничном стању где се предметни профили из декларације, сагласно Основним правилима за примењивање Царинске тарифе 1 и 6, односно на основу наименовања тарифних бројева исправно сврставају у тарифни став 7216 61 10 00 са наименовањем: “Профили од гвожђа или нелегираног челика, профили само хладно добијени или хладно довршени, добијени од пљоснатих ваљаних производа, С, L, U, Z, омега или профили са прорезом” са стопом царине 10%, сходно члану 2. став 1. Закона о Царинској тарифи (“Службени гласник РС”, бр. 62/05),

- те да је у складу са одредбом члана 103. став 5. Царинског закона, донето ожалбено решење, којим су измењени подаци у наименовању 05 у ЈЦИ УВ-4 број 2335 од 13.10.2007. године ЦИ Ранжирна железничка станица Макиш, у рубрикама 31, 33 и 47, а тужилац обавезан да накнадно плати износ од 22.005,00 динара, на име мање плаћеног царинског дуга за робу стављену у слободан промет по предметној ЈЦИ, који неће бити наплаћен, с обзиром да је утврђено да је наведени износ већ наплаћен по решењу Царинарнице Београд 02 број: У/1-4563/2012 од 13.03.2013. године.

У поступку по жалби Комисија за жалбе Управе царина, је имала у виду наводе из Записника Одсека за накнадну контролу Београд број: 148-09-038-02-325/105/2012 од 22.12.2015. године, и поново прибавила мишљење стручне службе Управе царина - Одељења за Царинску тарифу, број: 148-06-039-00-527/3-2016 од

10.08.2016. године, па је оценила да роба оцарињена у ЦИ Ранжирна железничка станица Макиш по ЛЦИ УВ-4 број 2335 од 13.10.2007. године, наименовање 05, са трговачким називом: Konstrukcije za gips zid – Stil Prim Profil F530 C18x45x0,6x2700 mm, C18x45x0,6x3600 mm, U20x20x0,5x3600 mm, сврстана у тарифни став 7308 90 59 00 Царинске тарифе са наименовањем: "Конструкције и делови конструкција од гвожђа или челика; лимови, шипке, профили, цеви и слично, припремљени за употребу у конструкцијама, од гвожђа или челика: Остало: остало: искључиво или претежно од лима: остало". Ово са разлога, јер према документацији у списима предмета, подацима из фактуре и декларације, као и web сајт произвођача, предметни профили ознака: Konstrukcije za gips zid – Stil Prim Profil F530, различитих димензија се користе у Rigips системима суве градње и добијени су поступком хладног обликовања (савијања) поцинковане траке од нискоугљеничног челика, испоручују се у метражи и приликом израде конструкције се на лицу места секу на потребне дужине и уграђују као елементи неоптерећених конструкција. Сам поступак израде профила се састоји у томе што се поцинковани челични лим сечен у траке потребне ширине, у зависности од врсте профила, проводи кроз систем ваљака који их савијају по уздужној оси дајући коначан облик профила. Након тога профили се секу на одређену дужину (без даље обраде), по потреби обележавају, слажу у бунтове, везују и одлажу у магацин.

На основу напред наведеног, а имајући у виду одредбу члана 103. став 5. Царинског закона, правилно је, по оцени суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца и потврдио ожалбено решење Царинарнице Београд 02 број: У/І-3401/15 од 27.01.2016. године, јер је у поновном поступку, у свему поступљено по примедбама изнетим у решењу Комисије за жалбе Управе царина број: 148-05-039-00-940/10-2013 од 07.07.2015. године, и пресуди Управног суда 22 У 11953/13 од 19.06.2015. године.

Одредбом члана 103. став 5. Царинског закона ("Службени гласник РС", бр. 18/10, 111/12, 29/15), прописано је: Ако се накнадном контролом декларације или накнадном контролом царинења утврди да су прописи који се односе на одређени царински поступак примењени на основу нетачних или непотпуних података, царински орган, у складу са царинским и другим прописима, предузима неопходне мере и доноси одговарајуће одлуке да се неправилности исправе и правно стање усклади с новоутврђеним околностима.

Код чињенице да је у поновном поступку накнадне контроле утврђено да су у предметној ЛЦИ УВ-4 наведени нетачни подаци у погледу сврставања робе по Царинској тарифи, да сврставање робе представља податак од ког зависи обрачун царинског дуга, то се по оцени суда наводима тужбе не може оспорити законитост решења туженог органа.

Ово са разлога, јер се сврставање робе по Царинској тарифи врши сходно одредбама Закона о Царинској тарифи, Основним правилима за примењивање Царинске тарифе и Коментару Хармонизованог система, које је донела Светска царинска организација, те је од 01.01.1988. године, на снази Конвенција о Хармонизованом систему назива и шифарских ознака роба. Према одредби члана 3. став 9. Закона о Царинској тарифи Републике Србије, прописана је обавеза усклађивања номенклатуре у складу са обавезама преузетим међународним уговорима

и обухвата измене, односно допуне наименовања, нумеричких ознака, напомена, укључујући и напомене за тарифне ставове и Основних правила за примењивање Царинске тарифе, те да Хармонизовани систем обухвата групе производа дефинисане на нивоу 6 цифара, и да су тарифни бројеви четвороцифрене ознаке у којима прве две цифре представљају број главе, а друге две број који указује положај тарифног броја у оквиру те главе, с тим да су тарифни подбројеви шестоцифрене ознаке у којима додатне две цифре указују на положај тарифног подброја у оквиру тог тарифног броја.

У конкретном случају према Коментару Царинске тарифе тарифни број 7216 укључује робу која је хладно обликована или хладно довршена (хладним вучењем, итд.), а такође обухвата профиле добијене на ваљоничким машинама или обликовањем лимова или трака на преси. Производи из овог тарифног броја могу бити подврнути операцијама као што су бушење, пробијање или увијање или површинској обради као што је превлачење или платирање (део IV под С) Општих одредби Коментара уз ову главу, под условом да тиме не добију особину производа који се сврстава у друге тарифне бројеве.

Такође наименовање тарифног броја 7308 гласи: "Конструкције (осим монтажних зграда из тар. броја 9406) и делови конструкција (нпр: мостови и секције мостова, врата за уставе, торњеви, решеткасти стубови, кровови, кровни костури, врата и прозори и оквири за њих, прагови за врата, ролои, ограде и стубови), од гвожђа или челика; лимови, шипке, цеви и слично, припремљени за употребу у конструкцијама, од гвожђа или челика:", те према Коментару Царинске тарифе, тарифни број 7308 обухвата између осталог профиле припремљене за употребу у конструкцијама ако су на пример "бушени, савијени или засечени". Делови конструкција укључују обујмице и друге направе специјално намењене за спајање металних конструкционих елемената округлог попречног пресека (цевасте или други). Ове направе обично имају избушена задебљања са навојем, у које се при спајању умећу вијци, са задатком да причврсте спој не елементе за цев.

Поређењем наименовања ова два тарифна броја, и увидом у техничку документацију произвођача у прилогу, правилно је, по оцени суда, у поновном поступку утврђено да се ради о профилима типа "С" и "U", хладно добијеним или хладно довршеним, који се испоручују у метражи и нису припремљени за употребу у конструкцијама, што значи да они представљају ивичне, ободне профиле, а не главне или попречне носаче конструкција тј. "Т" профиле који су перфорирани на одређеном растојању по дужини, висилицама се причвршћују за плафон и на чијим се крајевима налазе елементи за спајање од опруженог челика тзв. везни елементи (типа Click или Steck) и тиме постају припремљени за употребу у конструкцијама у смислу навода Коментара царинске тарифе, тј. имају већи степен обраде у односу на профиле типа "С" и "U" који се сврставају у оквиру тарифног броја 7216.

Поред наведеног у списима предмета се налази мишљење Секретаријата Светске царинске организације (који је надлежан за примену ХС), број L09255N1 од 17.12.2009. године, да се предметни профили сврставају у оквиру тарифног подброја 7216.61 Царинске тарифе, а које је достављено поводом захтева Управе царина. Такође тарифни бројеви наведени у извозној декларацији, фактури или осталим

комерцијалним документима, не обавезују царинске органе земаља у које се роба увози, у конкретном случају Републику Србију, јер је за исправно сврставање робе потребан прецизан опис робе, ознака и број модела, тип, састав и друго, а не тарифна ознака на поменути документима, тако да су и у овом делу тужбени наводи неосновани. Самим тим су неосновани и тужбени наводи који се позивају на документ под називом „Дугорочна изјава добављача за повлашћену робу по одредби (ЕГ) бр. 1207/2011“, јер се ради о упутству индустријско трговинске (привредне) коморе Немачке, из које произлази да наведена изјава важи за период испоруке робе од 01.01.2013. до 31.12.2013. године (предметни увоз је од 23.04.2007. године), уз напомену да се потписник обавезује “да индиректно назначи” када ова изјава изгуби важност, односно да се обавезује да царинским властима да на увид сву додатно тражену документацију.

Суд је ценио и наводе тужбе да се новелиране одредбе Закона о царинској тарифи не могу примењивати ретроактивно али налази да су исти без утицаја, с обзиром да су у конкретном случају подаци измењени у складу са прописима који су важили на дан подношења декларације, нашта је суд тужиоцу указао у образложењу пресуде 22 У 11953/13 од 19.06.2015. године.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је применом одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...87/18), одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 30.05.2019. године, 3 У. 14000/16

Записничар
Ана Ковачевић ,с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић ,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МД